

Sygn. akt XIV C 343/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w P. XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P.

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jan Sterczała

Protokolant st. sekr. sąd. Ewa Szumiło

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2017 roku w P.

sprawy z powództwa (...) **Bank S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **M. K.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej M. K. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 90 216,61 zł (dziewięćdziesiąt tysięcy dwieście szesnaście złotych sześćdziesiąt jeden groszy);

2. zasądza od pozwanej M. K. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 1 128,00 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 7 217,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

J. Sterczała

Sygn. akt XIV C 343/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 15 czerwca 2016 r. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. K. na swoją rzecz 90.216,61 zł, z czego kwotę 84.516,77 zł tytułem należności głównej, kwotę 3.377,44 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 7,99% od dnia 25 listopada 2015 r. do dnia 25 maja 2016 r, kwotę 996,64 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10% od dnia 25 listopada 2015 r. do dnia 13 czerwca 2016 r. oraz kwotę 1.325,76 zł tytułem opłat i prowizji. Ponadto powód wniósł o zwrot kosztów sądowych w kwocie 1.128 zł oraz zwrot innych kosztów w wysokości 11,28 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że 19 listopada 2014 r. zawarł z pozwaną umowę kredytu. Pozwana nie wywiązywała się z obowiązku umownego spłaty rat. W związku z brakiem zapłaty zaległych rat strona powodowa wypowiedziała przedmiotową umowę. Strona powodowa podjęła próbę polubownego rozwiązania sporu, wzywając pozwaną do zapłaty pismem z dnia 25 maja 2016 r. Wobec braku uregulowania należności strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie strony pozwanej. (k. 2-5)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 20 października 2016 r. w sprawie VI Nc-e (...) referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym L. Z. w L. uwzględnił powództwo całości (k. 6-7).

Od tego nakazu pozwana M. K., za pośrednictwem pełnomocnika, w terminie wniosła sprzeciw domagając się oddalenia powództwa w całości, zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego oraz przekazania sprawy, celem jej dalszego rozpoznania

Sądowi Rejonowemu w B. (k. 8). W związku z tym nakaz zapłaty utracił moc i postanowieniem referendarza z dnia 1 grudnia 2016 r. sprawa została przekazana według właściwości Sądowi Rejonowemu w W. (k. 13-15). Następnie postanowieniem z dnia 18 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy w W. uznał się niewłaściwym rzeczowo i sprawę przekazał do tutejszego Sądu. (k. 18)

W odpowiedzi na uzupełnienie braków formalnych z dnia 20 kwietnia 2017 r. powód wniósł ponadto o zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz kosztów notarialnego uwierzytelnienia dokumentów przedłożonych do sprawy w kwocie 34,44 zł. (k. 34)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. i pozwana M. K. zawarli dnia 19 listopada 2014 r. umowę kredytu nr (...) (nazywaną dalej umową). Na mocy umowy powód udzielił pozwanej kredytu w kwocie 100.000 zł na okres 60 miesięcy. Kredyt przeznaczony był na sfinansowanie zakupu pojazdu marki R. (...), prowizji bankowej w wysokości 8% kredytu oraz opłaty za objęcie ochroną ubezpieczeniową w okresie 13 miesięcy na wypadek zgonu kredytobiorcy (§ 1 umowy). Oprocentowanie ustalono jako zmienne i wynoszące na dzień sporządzenia umowy 7,99 % w skali roku (§ 2 umowy). Ponadto w umowie: określono warunki, na jakich może nastąpić zmiana oprocentowania kredytu (§ 5 umowy) i wskazano, że w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu ustalonych w harmonogramie spłat powód będzie pobierał od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki naliczone według stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Stopa oprocentowania zadłużenia przeterminowanego w dniu sporządzenia umowy wynosiła 12 % (§ 6). Pozwana zobowiązała się do spłaty kredytu w sposób i w określonych terminach określonych spłat (§ 8 umowy), określono warunki, sposób i skutki wypowiedzenia umowy przez bank (§ 11 w związku z Ogólnymi Warunkami Umowy).

Kwota kredytu została pozwanej wypłacona, zgodnie z umową.

/dowód: umowa kredytu z ogólnymi warunkami umów w zakresie kredytowania k. 43-50/

Pozwana nie spłacała wynikających z umowy należności. W związku z tym pismem z 9 lutego 2016 r. powód wezwał pozwaną do uregulowania zaległości w spłacie kredytu w terminie 14 dni pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu. Następnie, w związku z nieuregulowaniem zaległości w spłacie kredytu, pismem z dnia 15 marca 2016 r. strona powodowa złożyła pozwanej M. K. oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Powód wskazał na możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległości. Pismo zostało skutecznie doręczone pozwanej 23 marca 2016 r. Pozwana nie uregulowała zadłużenia.

Pismem z dnia 25 maja 2016 r., w związku z wypowiedzeniem umowy kredytu i postawieniem całej należności w stan wymagalności, powód ostatecznie wezwał pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 84.516,77 zł tytułem należności głównej, kwoty 3.377,44 zł tytułem odsetek umownych, kwoty 574,06 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie oraz kwoty 1.076,24 zł tytułem kosztów i opłat za czynności banku. Pismo zostało skutecznie doręczone pozwanej dnia 6 czerwca 2016 r.

/dowód: pismo powoda, k. 51, pismo powoda k. 54, potwierdzenie odbioru, k. 55-55v, pismo powoda k. 56, potwierdzenie odbioru k. 57-57v/

Na dzień 13 czerwca 2016 r. zadłużenie pozwanej z tytułu umowy wyniosło: 84.516,77 zł niespłaconego kapitału, 3.377,44 zł odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 7,99 % od dnia 25 listopada 2015 r. do dnia 25 maja 2016 r., 996,64 zł z tytułu odsetek za opóźnienie od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10 % od dnia 25 listopada 2015 r. do dnia 13 czerwca 2016 r. oraz 1.325,76 zł z tytułu opłat i prowizji.

/dowód: wyciąg z ksiąg powoda k. 58/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów prywatnych dołączonych do akt sprawy. Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dokumenty, na których się oparł w swoich ustaleniach. Nie budziły one wątpliwości co do swojej autentyczności i zgodności treści z prawdą. Jednocześnie nie były przez żadną ze stron pod żadnym względem podważane, więc także z tego punktu widzenia nie było podstaw do odmówienia im wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie zaznaczyć należy, że pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zajęła stanowisko w sprawie, w związku z czym nie zachodziły w sprawie warunki do wydania wyroku zaocznego (art. 340 k.p.c.).

Powód dochodził roszczenia o zaspokojenie swojej wierzytelności z tytułu zawartej z pozwaną umowy kredytu. Dokonane w sprawie ustalenia potwierdziły fakt, że strony łączyła umowa kredytu z dnia 19 listopada 2014 r. nr (...), na mocy której pozwana otrzymała określoną ilość środków pieniężnych i była zobowiązana do ich zwrotu w sposób i na warunkach w umowie ustalonych (§ 8). Pozwana z tego obowiązku się nie wywiązywała, w związku z czym powód ostatecznie wypowiedział jej umowę kredytu. Po upływie okresu wypowiedzenia pozwana była zobowiązana do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu z należnymi odsetkami.

Z dokonanych w sprawie ustaleń wynikało, że zadłużenie pozwanej wynosi 90.216,61 zł i składają się na nie: kwotę 84.516,77 zł tytułem należności głównej, kwotę 3.377,44 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 7,99% od dnia 25 listopada 2015 r. do dnia 25 maja 2016 r, kwotę 996,64 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10% od dnia 25 listopada 2015 r. do dnia 13 czerwca 2016 r. oraz kwotę 1.325,76 zł tytułem opłat i prowizji.

Jeśli chodzi o roszczenie powoda o odsetki to na mocy postanowień § 2 umowy przedmiotowy kredyt oprocentowany jest według zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wynosiła 7,99% w stosunku rocznym. Oprocentowanie kredytu jest sumą oprocentowania podstawowego banku dla danego rodzaju kredytów oraz stałej w całym okresie kredytowania marży w wysokości 2,50 %. Ponadto strony ustaliły, że w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu ustalonych w harmonogramie spłat powód będzie pobierał od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki naliczone według stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Stopa oprocentowania zadłużenia przeterminowanego w dniu sporządzenia umowy wynosiła 12 %

Zgodnie z art. 359 § 2¹ k.c., w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015 r., maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie mogła w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne). Następnie ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., nr 1830), która weszła w życie 1 stycznia 2016 r., nastąpiła zmiana regulacji odsetek. Przy czym zgodnie z art. 56 tej ustawy, do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem jej wejścia w życie stosuje się przepisy dotychczasowe. Od 1 stycznia 2016 r. maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne). W związku z tym wskazać należy, że od 5 marca 2015 r. stopa kredytu lombardowego wynosiła 2,5 %, a zatem jej czterokrotność to 10 %. Z kolei wysokość odsetek kapitałowych od stycznia 2016 r. to 5 %, stąd ich dwukrotność to 10 %. Zatem żądanie powoda zasądzenia odsetek kapitałowych we wskazanej wysokości jest słuszne, bowiem odsetki te w żadnym okresie nie przekroczyły dopuszczalnych wysokości.

Jeśli chodzi o odsetki za opóźnienie to zgodnie z art. 481 § 2 k.c., w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015 r. jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy, przy uwzględnieniu, iż maksymalna ich wysokość w stosunku rocznym nie mogła przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego tj. 10%. W tym miejscu wskazać należy, że odsetki ustawowe w 2015 r. wynosiły 8 %, jednakże strony uregulowały tę kwestię umownie,

stąd powód mógł domagać się odsetek za opóźnienie w wyższym zakresie. Od 1 stycznia 2016 r. do odsetek tych ma zastosowanie art. 481 § 2¹ k.c. w brzmieniu obowiązującym od tego dnia. Stanowi on, że maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. Te ostatnie na mocy art. 481 § 2 k.c. są równe sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych i wynoszą 7 %. Zatem ich dwukrotność to 14%. Zatem roszczenie powoda także i w tym zakresie jest zasadne, bowiem odsetki, których się domagał nie przekroczyły dopuszczalnych wysokości.

Wobec powyższego żądanie przez powoda zasądzenia odsetek we wskazanych wysokościach było zasadne i należało je uwzględnić w całości, na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz U Nr 140 poz. 939 ze zm.).

Podkreślić należy, że pozwana nie sformułowała jakichkolwiek zarzutów przeciwko roszczeniu powoda. W istocie więc nie zakwestionowała go w żaden sposób. W tej sytuacji nie było podstaw do uznania go za nieprawidłowe w jakiegokolwiek części.

Z tych przyczyn Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Pozwana przegrała proces w całości, w związku z czym była zobowiązana do zwrotu powodowi kosztów procesu – art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Na koszty te złożyły się opłata od pozwu 1.128 zł, wydatki na opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokość 7.200 zł. W związku z tym Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.

SSO Jan Sterczała